

Ο ΤΥΠΟΣ

ΚΑΙ Η ΠΑΙΔΙΚΗ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦ περσσομένου Σεπτεμβρίου ἔγινε στὴ Γενεὺ μιά συγκέντρωση πολλῶν προσώπων ποὺ ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴ μεταρρύθμιση τῶν φυλακῶν ἀπάνω σὲνα σχέδιο διεθνικό.

Στὴ συζήτηση πολλὲς ὁμιλήτριες ἄμερικανίδες δήλωσαν ὅτι κατώρθωσαν οὐ πολλὰς πολιτείες, ὥστε νὰ μὴν ἀναφέρεται ποτὲ στὸν τύπο καμιὰ περίπτωσι παιδικῆς ἐγκληματικότητος. Ἡ κοινὴ γνώμη ἔχει πιά πεισιτὴ ἐκεῖ, ὅτι ἡ δημοσιότητα σὲ ὑποθέσεις ἐγκληματικότητος νεαρῶν προσώπων εἶναι ὁ φοβερώτερος προαγωγὸς τοῦ ἐγκλήματος. Γι' αὐτὸ ὁ τύπος ποτὲ δὲν ἀναφέρει κανενὸς εἴδους παράπτωμα ἀνηλίκων. Ἄν πάλι συμβαίνει καμμιά φορὰ νὰ ἀναφέρει τὸ ἔγκλημα ἀποσιωπᾷ πάντα τὸ ὄνομα τοῦ αὐτουργοῦ.

Δὲν ὑπάρχει ἀσφαλέστερο μέσο γιὰ νὰ ἐμποδίσαι κανέναν τὴ σταδιοδρομίαν ἑνὸς νέου, ἀφοῦ ἐξοφλήσαι τὴν ποινὴν του παρὰ νὰ τὸν στιγματίσαι γιὰ ὅλην τὴ ζωὴν μὲ τὴν ἀφήγησιν τῶν κατορθωμάτων του στὸν τύπον. Ὁ ἴδιος αἰσθάνεται, ὅτι ἀνήκει πιά σὲ μιὰν ὠρισμένην κατηγορίαν ἀνθρώπων ποὺ τοὺς περιφρονεῖ ἡ κοινωνία καὶ δὲν τοῦ μένει, παρὰ νὰ τελειοποιηθῆ στὸ ἔγκλημα, ἀφοῦ τοῦ εἶναι κλεισμένους ὅλες οἱ ἄλλες πόρτες.

Πολλὰς φορὰς τὰ νεανικὰ αὐτὰ παραπτώματα γίνονται ἀπὸ ἐπιπολαιότητα, ἀπὸ ἄγνοια, ἀπὸ χίλια δυὸ ἀνεξερευνήτα ψυχολογικὰ αἷτια. Ποιοὶ εἶναι οἱ γονεῖς ποὺ μποροῦν νὰ εἶναι βέβαιοι πὼς τὸ παιδί τους δὲ θὰ βγῆ ποτὲ ἀπὸ τὸν ἴσιον δρόμον; Γι' αὐτὸ πρέπει παντοῦ νὰ διαμαρτυρηθοῦν ὅλοι οἱ γονεῖς γιὰ τὴ δημοσιότητα ποὺ δίνεται πολλὰς φορὰς σὲνα παράπτωμα νεανικό, ποὺ χωρὶς αὐτὸ τὸν ἐπικίνδυνον θόρυβον θ' ἄμενε ἴσως μονωμένο καὶ χωρὶς ἀποτελέσματα καταστρεπτικὰ γιὰ τὸ μέλλον τοῦ νεαροῦ πταιστή.